

Seweryn Krajewski, Lubi

Lubi ten smutek,
które przyczyny nie ma,
ale się snuje za mną wszę dzie
niby cień cienia,
na pozę bez znaczenia,
zanim w piosenkę się zamieni.

Wszystko to, co ulotne, nienazwane:
nagły dreszcz, okrucń i oka mgnienie -
zbieram i chowam gdzieś w kieszeni serca,
by ocalić, zapamiętać.
Jest takie szczęście,
ktęre się znikąd bierze,
po prostu jest - jak powietrze,
nigdy nie pytam,
czy jutro też tu będzie,
tylko je wdycham - tak jak tlen.

Wszystko to, co przemija nieuchronnie:
strzępy snęw, magię i urodę chwili -
zbieram i chowam gdzieś w kieszeni serca,
by najpiękniej zapamiętać.

Lubi ten smutek,
ktęre przyczyny nie ma,
ale wciąż każe za czymś tęsknić
bo gdy się zjawia,
gdy dam mu dojść do słowa,
czasem w poezję się zamienia.